

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Ambrosii Calepini Dictionarivm Vndecim Lingvarvm

Calepino, Ambrogio

Basileae, 1616

C ante H

[urn:nbn:de:bsz:31-107476](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-107476)

uxore concubavit. Vnde extat elegans elegia apud Ovidiu[m]...

Cererum, & Ceretani. Vide CAERETVM.

Cerinda, vicus in Hopothontide tribu Steph.

Cerinthus, vicus in Euboea insula, Plin. lib. 4. capite 13.

Cerinthus, Hereticus, [Germ. Ein Reger in der Zeit & Johannus des Evangelisten]...

Cerites, pen. corr. Vide supra in dictione CAERE.

Cermorum, Oppidum Macedoniae apud Plin. lib. 4. ca. 10. in descriptione Macedoniae.

Cerna, vel Cerne, insula est Aethiopiae maris, de qua sic Plin. lib. 6. cap. 31: Contra sinum Persici...

Cernecani, qui & Mariani dicti sunt, Italiae populi sunt, juxta Casinum & Bovillasata dicti a Cernecto oppido...

Cervaria, Locus est in Galliae & Hispaniae confinio, non procul a templo Veneris. Pomp. lib. 2.

Cesceus, vicus in Pamphylia, seu, ut Suidae videtur, Ciliciae urbs, cujus civis ob vico. diam, stultitiamque...

Cesena, Oppidum est Piceni non procul a Cliterna, etiam hodie nomen retinet. Plin. lib. 3. cap. 13.

Cesperia, sive Casperia. Verba sunt Sabinorum, ex qua Tutna auxilium habuisse contra Aeneam. Maro autor est, lib. 7. Cesperiamque colunt. Melius per a in prima syllaba.

Cessero, Narbonensis Galliae oppidum, in tractu Memoriam, non procul a Carpentoracte. Plin. libro 3. capite 4. Vulgo Cessero.

Cestrini, Epini oppidum. Plin. lib. 4. cap. 1. & Cestrini. Cestrinae incolae eodem autore, in Proemio lib. 4.

Cetrus, vicus in Pamphylia, apud Strab. lib. 14.

Cethegus, Orator fuit facundissimus Africanus majoris aetate, quem Ennius (ut Quintilianus refert) suademedullam vocat. Meminit ejus & Cicero in Bruto. Fuit etiam Cethegus unus ex principibus Catilinae conjurationis...

Cetti, Populi sunt Asiae, Cilicibus finitimi, a Cetto agri illius fluvio nominati. Strabo lib. 13.

Cetius, Mons est in Norico, Germaniae regione. Ptol. lib. 2. ca. 14. Vulgo Katzenberg.

Cetici, Populi ceterioris Hispaniae in conventu Lucensi de quibus Plin. lib. 3. cap. 3.

Cetis, Vide COEVS per ce diphthongum.

Ceyx, icit, pen. genitivi prod. videt Suidae, rex fuit Thraciae, Luciferi filius, & maritus Aleyones filiae Aeoli, qui quum ob causam fratris in accipitrem mutati, ad Clarium oraculum consulendum navigaret, tempestate deprehensus est & submersus. Quare quum ligato tempore non rediret, Alcione multa quotidie vota pro viri salute suscipiebat. Tandem in somnis monita, naufragio eum perisse: quum ad descendum miserabilem viri casum mane ad litus venisset, unde ille solvatur, cadaver quoddam fluctibus ad litus vidit expelli: quod quum viri sui esse cognovisset, ac per undas ad illud exilire vellet, deorum miseratione in Aleyonem conversa, ad os maris advolavit: qui & ipse oscula uxoris sentiens, in Aleyonem commutatus est. Fabulam hanc refert Ovid. 11. Metam.

Chax, Peloponnesi urbs est, Lepraeo proxima, ad campum Ephalum: cujus causa bellum inter Arcades & Pylios conflatum est. Vide Strabonem lib. 8.

Chabaria, Vicus est Aegypti apud Strab. lib. 16.

Chabareni, Populi Scythici ad Chalybem fluvium habitantes, qui peregrinarum mulierum, quas nancisci poterant, mammas erudas edebant, & pueros devorabant. Stephanus ex sententia Eudoxi.

Chabria, Vicus est Aegypti in ea parte, quae Arabiae est contigua. Strabo lib. 17.

Chabrias, Atheniensis philosophus, & Imperator

indytus. Hic dicere solebat terribiliorem esse exercitum, ceravorum duce leone, quam leonum duce ceravo. Hujus res gestae recenseantur a Demosthene in oratione adversus Leptinem.

Chadista, vicus in Cappadocia, sive Leucosyria, in finibus Themiscyrae, non procul a Lycastro. Autor Plin. lib. 6. cap. 7.

Chadramotice, Populi sunt Arabiae Troglodytes proximi Plin. lib. 6. cap. 18.

Chareae, vicus in pugnens de causa, subaudiendum urbs in Aegypto est. Gentile Chareoies.

Charemon, onis, poeta Comicus, cujus fabulae enumerat Suidas. Fuit & alter ejusdem nominis, qui Hieroglyphica scripsit: cujus etiam meminit Suidas.

Charephon, Atheniensis philosophus fuit, discipulus Socratis: qui tam pertinaciter philosophiae incubuit, ut maximum inde pallorem & maciem contraxerit. Inde ortum est proverbium: id est dicitur Charephon: hoc est, Nihil a Charephone differens: quoties homine pallore & macie confectum volumus indicare. Autor Suidas.

Chareus, Citharodus ineptus fuit, cujus meminit Aristophanes in Comodia, quae inscribitur Chareus, Suidas.

Chareonea, vicus est Beroeae, Plutarchi patria, Atheniensium clade nobilitatus. Hujus meminit Plin. lib. 4. ca. 7. Stephano urbs est in confinio Phocidis, a Chareone conditor dicta, Apollinis & Therus filio. Hellenicus scribit Athenienses post Orchomenos Chareoneam quoque Orchomeniorum urbem cepisse. Olim etiam Arne vocabatur, quo nomine Homerus antur Hinc Chareoneas, & foemininum Chareonis, possessivum Chareonicus. Steph.

Chalxon, teste Plin. lib. 4. cap. 3: Locorum portus, VII. M. passuum distans a Delphis.

Chalambrii, qui a loco Libyae sic appellantur, Hesycheus.

Chalame, Civitas Persidis, quae nunc appellatur Aethiopia.

Chalastria, Verbs Macedoniae juxta quam Axius insuit in Thermaeum sinum, inquit Strabo, a Chalastria proximo portu dicta.

Chalastrius, sive, am, adjectivum: ut, Chalastrius nitrum. Plin. lib. 31. cap. 10.

Chalce, insula est cum oppido, circa Rhodum. Plin. lib. 3. capite 11.

Chalcea, Lybiae urbs Polyhistori, quem valde reprehendit Polybius, non civitatem esse scribens, sed Chalceas: id est, ararias officinas. Chalcea vero, in Caria est. Gentile Chalceates, Stephanus.

Chalcedon, vulgo Caledonia. Germ. Ein Stad in Land Bithynia des wiesden Asia gelagert gegen Constantinopel. Verbs Bithyniae, juxta Bosphorum Thracium, ex oppido Byzantii. Hanc Megareses condidit. Caei idcirco appellantur, quod non potius oppositum litus elegissent, in quo postea conditum est Byzantium, tanto feliciore modis omnibus sede. Hic olim magna synodus celebrata est, quae inter octo numeratur, quibus ecclesia praecipua imperitur honorum. Vide Plin. lib. 5. cap. ult. Ejus meminit Pomponius lib. 2. Europam, inquit, ab Asia stadiis quinque determinat Thracius (ut dictum est) Bosphorus. Ipsis in faucibus oppidum, in ore templum est, oppidi nomen Chalcedoniae aut Argias Megarenum princeps, templi numen Iupiter, conditor Iason.

Chalcedon, Stephanus, Verbs Bithyniae, juxta fauces Pontis [Germ. Ein stammes Stad in Bithynia.] civis Chalcedonius & Chalcedonis foeminini generis. Strabo lib. 12: Dextra pars Pontis, inquit, Chalcedonis vocatur, a templo Iovis VII & faucibus Pontis, inquit Menippus: ad Chalcedonem urbem naviganti & continentem ad sinistram habenti, stadia sunt centum & viginti a Chalcedone vero usque ad Acinam stadia sexaginta. Nominata est a Chalcedo nomine fluvio.

Chalcedis, insula quaedam, cujus meminit Menippus, Stephanus.

Chalcedonium, Verbs Cretae, Civis Chalcedonius vel Chalcedor, Steph.

Chalceritis, insula est in Ponto Marti sacra. Vnde etiam Asia dicitur. Plin. lib. 6. cap. 12.

Chalcedi, insula maris Aegaei, quam inter Sporadas Plin. enumerat, lib. 4. cap. 13.

Chalcedene, Syriae fertilissima regio, ut scribit Plin. in descriptione Coelesyriae lib. 5.

Chalcedone, pen. corr. Aetiae regis Colchorum filia fuit, soror Medae, & uxor Phryxi. Hujus meminit Flaccus lib. 9. Argonaut.

Chalcedis, insula, vulgo Negroponte. Germ. Die Hauptstadt in der Insel Euboea, Gemeinlich wird sie genant Negroponte. Euboeae urbs praecipua, ab Aulide, Beroeae porta, exiguo tempore distans, vetus Atheniensium colonia: ita dicta (si Steph.

Charm Indē, *Charmande*, Vrbs est trans Euphratem, iuxta portas Babylonias. Gentilia sunt Charmandæ, & Charmandæ Steph.

Charmis, *Charmitis*, Sardinie oppidum, Carthaginiensium opus. Gentile Charmites, Stephano.

Charmisite, *Charmitis*, ut scribit Plutarchus in vita Antonii, Cleopatra ancilla fuit, spontaneam domine mortem imitata.

Charmonia, Hispanie urbs Ptolemæo, Carmonia Straboni dicta.

Charon, *Charon*, Lampfacenus historicus, qui tempore primi Darii Regis, scripsit Aethiopia libris duobus: item Cretensia, Græcæ, & alia. Charon, item Carthaginiensis historicus, qui Tyrannorum quotquot in Asia, Europaque fuerunt, item illustrium virorum & mulierum vitas conscripsit. Tertius ejusdem nominis, Naucratis fuit historicus, qui de sacerdotibus, regibus, & gestis Aegyptiorum historiam scripsit.

Charonitis, *Charonitis*, Germ. *Der Hellhöl Schiffmaß* so die Seem der abgehöhlten aberschiffet. JA poësis dicitur, qui animas defunctorum per tria inferni flumina, Acherontem, Stygem, & Cocytum, ad aliam ripam transtulit. De hoc Virg. lib. 6. Aeneid. Nunc ortum ad agium: Charontis janua, *Charon* dicitur. De imminente capitis periculo, sive de re magno periculi. Sic enim antiquius appellabatur una de carceris januis per quam damnati iudicium ludentis ad supplicium educebantur: Reserunt Zehodorus, Helychius, & Suidas.

Charonea, *Charonea*, Regio Asiae est, ad Mæandrum fluvium, vicina Hierapoli, Charact, Magnesia, & Myunt, terram habens cavernosam, putridam, & incendia obnoxiam. Vide Strabonem ad finem lib. 12.

Charonea porta, *Charonea*, Appellabatur una ex portis Aethiopiae nomophylacii: per quam damnati ad supplicium ducebantur.

Charonium, *Charonium*, Antrum est inter Tralles & Nysam, ubi ætioni solembus quibusdam superstitionibus à morbis liberari credebantur. Vide Strab. lib. 14.

Charondas, *Charondas*, cognomento Thurius, patria Caranzas A heremibus leges quasdam tulit, quibus quum capitis poenam statuisset in eos, qui gladius armati concionis interesse, imprudenter, ut rure veniebat, gladio accinctus in concionem prodit: monitus deinde ab eo qui proxime assidebat, quum culpam dissimulare posset, gladio quo accinctus erat incumbens, violatae legis à se poenas exegit. Valer. lib. 6. capite 5.

Charops, *Charops*, Hom. Iliad. 11: Vir Trojanus, Hippasii filius, & Socii frater, quos ambos uno die Ulysses interemit. Est & nomen cuiusdam inter Epirotas primarii, qui Tito Quinto Flaminio Consuli Romano contra Philippum bellum gerenti, fuit. Autor Plutarchus in vita ejusdem Flaminii.

Charymbis, *Charymbis*, Vulgo *Galeas*, & Scylla, duo monstra sunt in lico siculo: de quibus Virg. 3. Aeneid. Dextrum Scylla later, lævum implacata Charymbis Obsidet. Est autem Charymbis locus, sicut scribit Salustius, iuxta Taurominitanum litus: extatq; fabula Charymbis mulieris fuisse rapacissimam, quæ quum Herculis vaccas rapuisset, à Iove fulminata est, & in hoc monstrum cœvsa. Est igitur Charymbis mare periculosum nautis, quod contrariis fluctuum cursibus collisionem facit, & rapta quæque absorbet & rejicit. [Germ. *Em fruchtigste Ort im Meer bey Sicilien den Schiffen den Weg ferthet.*] Ovidius: Ex vomit eporas sœva Charymbis ad quas. Seneca ad Lucillum: Scyllam saxum esse, & quidem terribile navigantibus, optimè scio: Charymbis an respondeat fabulis, periculi mihi desydero. Fac nos certiores, utrum uno tantum vento agatur in vortices, an omnis tempestas mare illud contorqueat, & an verum sit, quicquid illo freti turbine atreptum est, per multa millia trahi. Thucydides libro quarto, scribit esse fretum inter Rhegium mare & Messaniam, à quo brevi spatio Sicilia à continente distat, & Charymbis appellatum. Evidentia Charymbis in Scyllam incidi. *Charymbis* dicitur, & *Charymbis* dicitur: Hoc est, dum viro gravius malum, in alterum divertum incidi.

Chasmos, Dolum Moabitum, quod à nomine appellatur Beelphegor, teste Hier. in cap. 17. Esaiæ.

Chathamites, *Chathamites*, Regio iuxta mare rubrū. Strabo lib. 7. civis Chathamitæ. Vianius Chathamotas vocat. Stephan.

Charti, Populi sunt Germanie, nō procul à Rheno. Plin. lib. 4. cap. 14. [Germ. *Die Hirsin*.]

Chattensia, *Chattensia*, Nam in Asia apud Stephan. per duplex & forbitansia autem loco aliquoties per simplex, quanvis ordo literarum duplex postularet: sed hic sæpè ab ipso negligitur: regio est Cæthæorum, *Chattensia* dicitur, à pæra alioqui, sed vicis & turibus instructa prope mare rubrum. Civis Chatteni.

Chaubi, Germanie populi, Strabo lib. 7.

Chatini, *Chatini*, Populi Theprotie, Plin. lib. 4. Thessalorum, *Chatini* dicitur, & *Chatini* dicitur, Stephano.

Chavon, *Chavon*, Regio Medie: inde Chavones, Steph.

Chazene, *Chazene*, Satrapia iuxta Euphratem Mesopotamie, Stephanus.

Chelidonia, *Chelidonia*, Stephano, Dux sunt insule contra Chelidonium Tauri promontorium, pelilentissimi & etia, quarum altera Corydela dicitur: altera Menalippe: Circa has insulas anthias pæcis maxima in copia capitur: ut est videre apud Plinium.

Chelidonium, *Chelidonium*, Vnum est ex Tauri montis promontorii. Plin. lib. 5. cap. 27: Taurus mons ab Eois veniens litibus, Chelidonio promontorio determinatur.

Chelonares, promontorium Achaie, quod Ptolem. Chelonis dicitur.

Chelonitis, *Chelonitis*, Insula est in sinu Arabico, apud Plin. lib. 6. cap. 23.

Chelionophagi, *Chelionophagi*, Germ. *Chelionophagi* sicut videtur in Germania. Populi sunt in Carmania angulo, nō alia quam testudium carne vescentes, earumque tellis casis regentes. Tauræ enim magnitudinis apud eos proveniunt, ut singulæ singulis casis tegendis sufficiant, & navigantibus Chelionophagi scapharum usum præbeant. Vide Plin. lib. 6. cap. 25, & Strab. lib. 16.

Chemnis, Pomp. Melæ, sive Chemmis, *Chemnis*, Herodoto, insula est in quodam Aegypti lacu natans: quod omnino incredibile videtur, quum Augustum Apollinis templum, & lucos sustineat.

Chemnizia, Vrbs Misie, [Germ. *Chemnitz*.]

Chenæ, *Chenæ*, Vrbs Laconie: à qua Gentile Chenicus.

Chenoboscia, *Chenoboscia*, Vrbs Aegypti, e regione Diopolis, ab anserum, ut videtur, pascuis dicta, qui tamen illic nulli apparent. Hujus incolæ dicuntur Chenoboscia, qui circa Crocodilos occupantur.

Cheopes, sive Cheops, Aegypti rex fuit, Mycerini pater, cuius opus est maxima totius Aegypti pyramis, ad quam faciedam denas hominum myriades in opere habuisse dicitur, & pro apio, capra, & alio mille sexcenta talenta expendisse. Autor Herod. lib. 2.

Chephrem, Cheopis frater, Aegypti & ipse rex post fratrem. Autor Herod. lib. 2.

Cherroneus, *Cherroneus*, iuxta Corinthum est, Stephanus in Cherroneo.

Cherrura, *Cherrura*, Vrbs Lycie, Steph. in Cherroneo.

Cherroneus, *Cherroneus*, Syriae civitas, quæ (aliis Apamea) Stephan. Est item vrbs in Cherroneo iuxta Gnidum, civis Cherroneus. Alia est Cherroneus Crete cum oppidulo ejusdem nominis. Alia est Libya: Cherrura dicta, inde Cherrurii.

Cherroneus verò, *Cherroneus*, iuxta Corinthum est. Est item Cherroneus promontorium in Lycia, alia iuxta Corinthen & them. Stephan.

Cherroneus, *Cherroneus*, quasi *Cherroneus* dicitur, *Cherroneus* dicitur. Ger. *Cherroneus* das mit dem Meer schief aufstehende die in Insel umgeben ist: und hier ein einm ort tedig und offen ist. Terra est in insule modum mari cincha, uno tantum, eoq; angusto spatio continenti adjuncta: Latini Peninsulam vocant. Quinque autem insigniores commemorantur Cherronei: quarum celeberrima Achaie adhaerens, Peloponnesus appellatur. Secunda quæ à vicina continente Thracia dicitur, ejus lillmus ab Occasu Melanc sinu, ab Ortu Propontide abluatur. Tertia, quæ Saxonie adhaerens, à Cimbris, qui eam tenuerunt, Cimbrica appellata est: hodie Dania dicta. Vulgo *Dinamarca*, [Germ. *Dinmarck*.] Quarta inter Pontum Euxinum, & Mæotidem Paludem sita, à Tauris Scythie Europæe populis Taurica appellata. Quinta, quam Auream cognominant, in India sita supra Gangem, Ortum verius, iuxta litum, quem Magnum appellat Ptolemæus, Peloponnesus verò major, celebriorque est, quam ut Cherronei nomen admittat, quanquam & ipsa à nominis etymo fertur: Cherroneus Strabo nominat: & minoris Asiae in nostrum mare procurfus, Cherroneus dicitur bonis autoribus, ut scribit Vadianus.

Cherfidamas, *Cherfidamas*, Vir Trojanus, quem Ulysses in bello interemit, ut scribit Homer. lib. 11. Iliad.

Cherroneus, *Cherroneus*, Idem est qd Cherroneus. Vide supra.

Cherubin, *Cherubin*, gen. neut. & plur. num. pro illo angelorum choro: Cherubin verò seu Cherubim per in, tam masc. quam neut. gen. est.

Cherrusci, *Cherrusci*, Germ. *Die Wister in Teutschlandt vmb die Eib/af da sind die Sacksen/und Messner*. Populi Germanie circa Albim: quorum meminit Plin. lib. 4. cap. 14.

Chelston, *Chelston*, Oppidū Ioniae, unde Chelicus, Ortus in masculino genere usurpans, non civitate, sed locum esse dicit, Steph.

Chidnae, *Chidnae*, Populi iuxta Pontum: teste Orpheo in Arg. Chidorus,

Chidorus, Fluvius est Macedonię, per Mygdoniam in Axium influens, unus ex iis qui a Xerxiano exercitu dicuntur fuisse eposi. Vide Herodotum lib. 7.

Chilo, Philosophus Lacedæmonius, unus ex septem sapientibus Græcię. Ejus Plinio teste lib. 7. cap. 32. tria hæc aurea præcepta fuerunt, Delphis in templo Apollinis consecrata: scilicet, Nosce teipsum: Nihil nimium cupias: Comæ æris alieni atq; litis, est miseria. Quin & sanus ejus, quum victore Olympiæ filio, gaudio exspirasset, tota Græciâ prosequuta est. Chimæra, Chimæra, Germ. Ein vngschwert Berg in lacta se ferit suspensum. Mōs est Lycię ignivomus, in cuius cacumine leones habitant: in medio autem, ubi paleis abundat, capræ: in radicibus autem serpentes. Hic factus est locus fabulæ, Chimæram môstrum esse, quod flammam exomat, caput & pectus leonis habens, ventrem autem capræ, & caudam draconis. Lucretius: Prima leo: postrema draco: mediâ ipsa Chimæra. Ovid. 6. Metam.

Quoq; Chimæra jugo mediis in partibus hircum, Pectus & ora leæ, caudam serpentis habebat. Et quoniam Bellerophontes Glauco filius môrem hunc habitabilem reddidit, Chimæram fingitur occidisse. Hæc ferè Servius in illud Virg. 6. Aen. flammisq; armata Chimæra. Plin. lib. 2. cap. 106. Flagrat in Phælide mons Chimæra, & quidem immortalibus diebus & noctibus flamma. Ignem ejus accendi aqua: extingui verò terra: aut focuo, Gnidius Cæsius tradit.

Chimæra, Vrbis Sicilię, cuius meminit Xenophon lib. 1. rerum Græcarum: gentile Chimæraus. Steph.

Chimerium, Phthiotidis mons in Thessaliâ, ut tradit Plinius lib. 4. cap. 7. Stephano, promontorium Thesprotiæ. Gentile Chimericus.

Chione, Nobile scortum fuit, nomen habens à candore nivis. Cuius enim Græcè nivem significat. Iuvenalis: Et dabitur alta Chionem d. ducere sella. In hanc exit festivum illud Martial. Epigr. lib. 3.

Digna tuo cur sis, indignaq; nomine dicam.

Frigida es, & nigra es: non es & es Chione. Fuit & Chione filia Dardaniõs, cuius nuptias quum ob formæ elegantiam multi ambirent proci, tandem Pæonio Epidauriensis nupsit. Postò redeunte Mercurio à Cylleno monte, & Phæbo Delphis, ab ambobus visâ est, qui statim ejus amore capti, quum separatim ejus concubitum petissent, Apollo in noctem distulit: Mercurius autem non expectata nocte eam caduceo tetigit, & in altissimâ scopulam alligavit, dormitremq; vitavit, & discessit. Deinde accedente noctu Apollo accepta anus forma ad eam intravit, oppressitque: & sic ex utroque concepit, peperitq; Mercurio Autolicum, de quo supra: Apollini verò Philamocem, qui carmine & cithara plurimum valuit. Postea quod diis placuisset, superbia elata, ausa fuit se Dianæ ob pulchritudinem præferre, qua remota Diana sagittis eam interfecit. Ovid. lib. 11. Metamor.

Nota erat huic Chione quæ dotatissima forma, Mille proci placuit, bis septem nubilis annis.

Chios, Insula in Ægæo noningentorum circiter stadiorum ambitu, loniæ adiacens, inter Samum & Lesbum, in qua laudatissima nascitur massiche. Hanc Ephorus præco nomine Aethaliam, Metrodorus & Cleobulus Chiam appellarunt, à Chione Nymphâ, sive à nive: alii & Macrin & Pnyssam. Montem habet Pellenem, & Marmor Chionitem templum Apollinis, qui inde Chius appellatur: & promontorium Arvillum, à quo Arvisia vini. Habet autem hoc nomen, quum primitivum est, penultimam correptam. Lucan. lib. 3: Quas Aïne cautes, & quas Chios asperat undas. Sunt qui quadrigeminam Chium esse putent: ut prima sit Chios insula, cum oppido ejusdem nominis: secunda Carie urbs sub monte Pellenio: tertia in Eubœa: quarta in Chersoneso Rhodiorum juxta Triopiam.

Chios, pen. prod. Tibul. lib. 2:

Nec mihi fumosos veteris profette Falernos Consulis, & Chio solvirovinclâ cado.

Hæc insula protulit memorabiles viros, Ionem tragicum, Theopompum historicum, & Theocritum sophistam.

Chios, Stephano, clarissima insula Ionum est, prope Erythras, cum urbe ejusdem nominis, à Chio Oceani filia, vel à nive in ea abundante. Est & alia Chius urbs Carie, sub pede montis Pellenæ. Et alia juxta Triopiam sita in Chersoneso. Quarta in Eubœa. Gêtilis, similiter & possessivum, Chiacus. Apud Chios primum fuerunt Therapontes, at apud Lacedæmonios Helotes, apud Argivos Gymnesii, apud Sicyonios Corynephori, apud Italos Pelasgi, apud Cretenses Dinonæ. Item in Chio primum natum est vinum nigrum.

Chirocrates, penultima correpta, Nomen architecti celebris, qui ab aliquibus Dino crates dici solet. Plinius libro 14.

Chirogyllium, Insula est ante Lyciam, è regione Chianum montis, de qua Plin. lib. 5. cap. 31.

Chiron, onis, Germ. Ein vngschwert Berg in lacta se ferit habet ein Ross, ein Hund ein Misch geschlecht Centaurus, Saturni & Philyræ filius, dimidia sui parte equus, reliqua homo. Fabulantur enim poëtæ, Saturnum, quum Philyram Oceanii filiam adamarat, ejusque frueretur concubitu, Opes utroq; interventu turbatum, subito se in equum convertisse. Philyram autem ex eo gravidam effectam, foetum peperisse, cuius anterior pars hominem, posterior equum seletet, eumque Chironem nominasse: qui ubi primum adolevit, in hys sceleribus, ubique herbarum vires edoctus, in præstantissimum medicum evasit: à quo etiam Centaurion herba nomen accepit, & Chironum ulcus, quod maxime fit in pedibus & cruribus, duas habens oras calentes, tumentesque dolore modo sic dictum, quod Chironis opem exorat. Et proverbialiter Chironum vulnus, immedicabile malum appellatur: aut quod Chiron immedicabile vulnus accepit in pede, unde & perit: aut quod manum Chironis, ut sanari exorat. Hic postea à Peleo & Thetide accitus, propter probitatem, pietatem, & justitiam, quibus cæteris multum antecellebat, Achilles pædagogus est factus, quem & citharæ autem, & herbarum usum docuit. Ab eodem & medicinam Aesculapio, & astrologiam Hercules dicuntur accepisse. Postremò quum Herculem hospitio suscepisset, armaq; ejus pertractaret, venit ut sagitta quædam hydræ Lernæa veneno imbuta, in pedes decideret. Quod malum quum nulla ope sanari posset, tristissimis cruciatibus conficiebatur: mori tamen non poterat, quod utroq; parente immortalis natus esset. Tandem quum à superis imperasset, ut immortalitate sibi morte liceret commutare, in cælum translatus est: ubi & Sagittarii signum efficit. Meminit Plin. lib. 7. cap. 36.

Chitone, vel Chitonis, apud Epicharmum, Diana est scribit enim in Sphingæ: ubi & Sagittarii signum efficit. Meminit Plin. lib. 7. cap. 36.

Chlomydia, Insula est in mari Ægei, una Cycladum, quæ notioce nomine Delos appellatur. Autor Plin. lib. 4. cap. 12.

Chloris, Flora dei, eadem cum ea, quæ à Romanis Flora dicta est: quæ quum Zephyro nupsisset, à marito mortis loco impetravit, ut florem omnium haberet possessorem. Ovid. 4. Fastorum: Chloris eram, quæ Flora vocor. De hac Claudianus de Rapto Proserpinae. Fuit & Chloris quondam Amphionis & Niobes filia, quæ Neleo nupsit, eiq; Neleum, aliosq; complures filios peperit. Hæc postea ob mariti superbiam, quæ seclatone præferre non verebatur, unâ cum fratribus & sororibus, Apollinis & Dianæ telis fuit interfecta. Fabulam refert Ovid. 6. Metam.

Chlorus, Fluvius est Cilicię provincię, cuius meminit Plin. lib. 5. cap. 27.

Chna, Phœnicie dicebatur, gentile Chnatis.

Cholpis, Mediorum fluvius, ad fines Perfidis in Tigrum defluens: cuius aquæ sunt tam suaves, ut finitimi reges non alia aqua ad pocula utantur. Tibullus lib. 4: Nec quæ vel Nilus, vel regia lympha Cholpis profluit.

Cholatra, Populi sunt ad Mæotin. Autor Plin. lib. 6. cap. 5.

Chobas, Proprium nomen est fluminis esse videtur sed quia sonat Grave fuit & prævaluit, quidam voluit Tigrem & Euphratem & omnia magna & gravissima flumina, quæ in terra Chaldeorum esse perhibentur significare.

Chochæ, Vicus juxta Tigridem fluvium, cuius meminit Artianus lib. 10. Gentile Chochæus & Chochæus. Steph.

Chocæ, Populi Asiæ prope Bechios. Hecataeus lib. 1. cap. 1. in Asiae descriptione dicitur, Steph.

Chocades, Vrbis Mofynæ eorū. Gentile Chocadæus, Stephano. Sunt & scopuli marini circa Hellespontum.

Chocilus, Pen. cor. Poeta fuit Samius, servili conditione natus, qui quum ex Samo Athenas profugisset, ab Herodoro Historico exceptus est, & institutus. Scripsit Athenis suum victoriam contra Xerxem: cuius carminis nomine in singulos versus singulos accepit aureos stateres. Scripsit & gesta Lylandi Lacedæmoniorum ducis (cuius in expeditione commiserat) ut in vita illius tradit Plutarchus. Horatius autem est, etiam Alexandri Magni gesta scripsisse Chocilum, & pen singulis versibus singulis Philippis fuisse donatum. Sic enim scribit lib. 2. Epist.

Gratus Alexandro regi Magno fuisse Chocilum, incultis qui versibus & male natis Retulit acceptos, regale numisma, Philippos.

Sunt qui tradant Alexandrū hac lege cum Chocilo pepigisse, ut pro singulis bonis versibus singulos acciperet Philippos: pro singulis autem malis singulos colaphos: opere autem perfecto vix septem fuisse inventos, qui possent proban. Fuit & alter Chocilus, poeta tragicus. Vnusq; meminit Suidas. Ch. Margul.

Chollidæ, *χολιδæ*, Vicus est in agro Atheniensibus, tribus Aca-
nantiadis, Stephan.
Chollambis, *χολιαμῖς*, Qui & Scaxontes dicuntur, Vide in
APPELLAT.
Cholobethenæ, *χολοβηθενῶν*, Armeniæ pars, quæ Tigriani
paruit.
Cholodæ, *χολοδαί*, Gentile est, *χολοδαίων*, Steph.
Chollidæ, *χολιδæ*, Vicus in Leodiæ tribu: tribulis Chollides,
apud Laetium Chollidæus, Steph.
Cholontichos, *χολοντιχος*, Vrbis Cariz, gentile Cholontichites,
Stephanus.
Chompso, *χομψο*, Insula Nili inter Aethiopiæ, & Aegy-
ptum: cuius meminit Herod. lib. 2. Gentile est Chompsoetes,
χομψοῖται.
Chone, *χωνε*, Vrbis Oenopotom, cuius Strabo meminit libro
septimo, & regionem appellat Chonea: incolæ Chones, &
Chonii, Stephan.
Chorasmæ, Vide in APPELL.
Chorasmis, *χορασμῖς*, Vrbis Parthorum, Orientem versus:
cuius incolæ Chorasmii commemorantur ab Herodot. lib. 3.
in catalogo Xerxiæ exercitus.
Chorismis, *χορῖσμις*, Rutili cuiusdam nomen, ab Atyla Trojano in-
terempti apud Virg. lib. 9. Aen. Emathiona Liger, Chorismum
sternit Atylas.
Choræbus, Atheniensis quidam, qui primus siglinam artem
invenit, ut testatur Plin. lib. 7. cap. 36. [Germ. Eiser von Asten
hertz / so die Harnstein ist erfunden hat.] Est item Choræbus,
adolescens nomen apud Virg. 2. Aeneid. cui Priamus Cas-
sandra filiam suam desponderat: qui etiam supra illa
nocte, qua illum cecidit, à Græcis fuit interfecit. Hunc Eu-
phorion stultum inducit: quem etiam sequutus Virgilius, sen-
tentiam ei tribuit, sanæ mentis homine indignam: Dolus, an
virtus quis in hoste requirit? Turpissima enim victoria cen-
seti debet, quæ dolo quaeritur.
Chorsis, *χορσις*, Oppidum Bœotorum Pausanias lib. 9. Post
Gytiones superatamonte, oppidum est Chorsis: gentile Chorsis-
icus, Stephan.
Chortaso, *χορτασο*, Vrbis Aegypti: sic dicta quod à Cleopatraz
exercitus anno nona desitutus illic satiatas sit: *χορτασο* enim est
satiare, Stephan.
Chosroës, *χοσροῖς*, Persarum rex fuit, Græcæ Philosophiæ per-
nitissimus, qui sibi Aristotelem non minus familiarem reddi-
dit, quam Demosthenes Thucydidem. Hujus vitam & studia
latissime exequitur Suidas.
Chranæ, Insula adiacens Sinio Atticæ promontorio, Calep.
Chremis, Vrbis Aulicæ Ripensis.
Chrestus, *χρηστος*, Nomen Byzantii Sophistæ fuit, qui Ariadni
temporibus Romæ Herodis Attici auditor fuit. Hic vino
quæquam deditus, ceteris in rebus continenter vixit, ac in
primis vigilanter. Nam quum ad galli cantum sæpe bibere
solitus esset, non prius tamen somno se, quam studio dabat.
Auctor est Philostratus.
Chrestus, *χρηστος*, Nomen Atheniensis autoris probatissimi,
cuius meminit Columella.
Chrestodorus, *χρηστοδωρος*, Poëta Aegyptius fuit ex Copto
Aegypti urbe, tempore Anastasii Imperatoris, qui Isaacica cõ-
scripsit: hoc est, Isaacicæ urbis expugnationem. Fuit & al-
ter hoc nomine Thebanus, qui aucupit rationem, item vitam
Divorum Cosmæ, & Damiani carminæ complexus est. Vitru-
vius auctor Suidas.
Chromis, *χρῶμις*, Filius Nelei, & Chloridis, qui in ea pu-
gna, quam Pylii & Messenii adversus Herculem gesserunt,
cum decem fratribus occisus est. Alius fuit Priami filius, in
bello Trojano à Diomede interfecit. Fuit & Chromis
quidam Argivus, qui ea in pugna, quæ ob Thyreorum agrum
inter trecentos Lacedæmonios, totidemque Argivos com-
missa est, solus ex suis cum Alcenore incolumis evasit. Auctor
Herod. lib. 1.
Chromis, Hercules filius, ut Laërtius testatur, dicens:
Constat Chromin Hercules fuisse filium, & equos habuisse
Thracas, quos Hercules occiso Diomede abduxerat, huma-
nis carnibus vesci consuetos. Hujus meminit & Statius,
dum ait:
 In Chromis Hippodamusq; alter satus Hercule magno.
 Et paulò infra:
 Mox Chromis Hippodamum metæ interioris ad orbem
 Vinibus Herculeis, & toto robore patris, &c.
Chronia, *χρονια*, Saturni festa.
Chrysi, *χρυσί*, live Chryse, *χρυσί*, Oppidum fuit Trojædis, Apol-
linia Smithii delubro inigne: cuius meminerunt Plin. lib. 5.
cap. 30. Strab. lib. 13. & Homer. Iliad. 1. Ovid. 13. Metam. Chry-
seque, & Cilian Apollinis urbes. Stephanus item Chry-
sea quandam collocat circa Lemnum, & ipsam Apollini sa-

eram. Est item Chryse insula Indiæ adiacens, de qua pau-
lò post.
Chrysiantus, Alexandrinus, Romæ, quò juvenis venerat, factus
Christianus, sub Numeriano Imperatore in fossam demissus,
ac terra, saxiq; obrutus fuit. Volaterranus.
Chrysaor, *χρυσαιωρ*, Neptuni filius, quem ex capite Medusæ, ut
& Pegasus, natum scribit Hesiodus in Theogonia.
Chrylas, *χρυσας*, German. *Chrylas* in Saxonibus / *heist heist Dui-
sana*. J. Flavius est Siciliæ, teste Ciccone, qui de eo sic scribit
sæta Vestin. Chrylas est amnis, qui per Assonorum agros
fluit, in apud illos habetur Deus, & religione maxima coli-
tur. Fanum ejus est in agro propter ipsam viam, qua Assoro
itur Ennam. In eo Chryse est simulacrum præclare factum è
marmore.
Chrysaoras, *χρυσαιωρας*, Fuit per medium Messauræ urbis Li-
byæ, Stephanus.
Chrysaoris, *χρυσαιωρις*, Carie civitas à Lyciis condita, quæ
postea Adrias nominata est: ut ex Apollonii sententia testat
Stephanus.
Chryse, *χρυσί*, Stephano, Insula est ante ostium Indi fluvii, tam
ferax auri, argentiq; metallis, ut nonnulli prodiderint, solum
eius aureum esse atque argenteum. Hujus insulæ meminit
Plin. lib. 6. cap. 21.
Chryses, *χρυσης*, Apollinis sacerdos fuit, pater Astynomes,
quæ à nomine ejus Chryseis cognominata fuit: quam quum
Græci, expugnatis Thebis Cilicis, urbe Ertionis abduxissent,
& Agamemnoni in prædæ divisione tradidissent, Chryses
Apollinis insignibus exornatus, ad Græcorum castra accessit,
filiamque sibi petit restitui. Quod quum impetrare non po-
tuit, Apollinis auxilium imploravit, qui tam gravem Græ-
cis pestilentiam immisit, ut Agamemnon patri puellam resti-
tuere fuerit coactus. Cuius loco quum Achilli Hysieidæm tri-
puisset, indignè id ferens Achilles, in posticum a pælo omni
abstinuit, donec morte Patrocli nuntiata, internis animam re-
cepit. Auctor Homerus lib. 1. Iliad.
Chryseis, pen. prod. *χρυσίς*, Chryse Apollinis sacerdotis filia
fuit, quæ vero nomine Astynome dicta fuit: Chryseis à nomi-
ne patris cognominata. Vide in dictione CHRYSES.
Chrysipia, *χρυσίπια*, Vrbis Cilicis à Chrysippo conditor.
Gentile Chrysipianus vel Chrysippeus, Steph.
Chrysiippe, *χρυσίππη*, Iri filia, quæ ex Pithio Hellenem pepe-
rit, ut auctor est Stephanus.
Chrysiippus, *χρυσίππος*, Apollonii filius, patria Solensis, sive
(ut alii malunt) Tarsensis, Stoicæ sectæ Philosophus fuit, au-
ditor Zenonis & Cleanthis: post quem etiam scholæ præfuit.
Ingenio acumine plurimum valuit, ut qui in multis cõs à præ-
ceptoribus discesserit. Vnde per Ironiam Chrysiippi acumen
usurpatur in stupidum. In dialectica clarissimus fuit: ita ut
non illepide dicerent quidam: Si apud deos dialectica habe-
retur, nõ temerè alia esset, quam quæ à Chrysiippo inventa fuit.
Scripsit librorum volumina supra quinque & septuaginta.
Ferunt Carneadem philosophum Cyrenæum, perlectis Chry-
siippi libris, ita dixisse: Nisi Chrysiippus esset, ego nõ essem. De
extu ejus varia traduntur. Quidam volunt à discipulis ad sa-
crificium vocatum, quum vinum dulce assatum hausisset, an-
helitus difficultate laborare cœpisse, atq; ita quinto decimo
die fato concessisse, annos 130 natum circiter tres & septua-
ginta. Alii ferunt nimio risu exspirasse. Nam quum ficus rurè
allatos asinum comedentem videret, ac illæ jusuisse ajunt, ut
& vinum asino bibendum daret: ejusque dicit urbanitate tan-
topere sibi placuisse, ut nimio risu fuerit suffocatus. Mortuo
Athenienses statuam posuerunt in Ceramicò. Fuit præter-
ea Chrysiippus filius Pelopis, quem quum pater valde ama-
ret, noverca ejus Hippodamia indignè ferens, liberos suos
Atreum & Thyestem impulit, qui illum interfecerunt: quam
rem à Pelope pulsè, in exilio vitam degerunt, donec pater è
vivi excederet.
Chrysoceas, *χρυσόκεας*, Vulgò Pera, Promontorium Thraciæ
ad Eosphorum situm, in quo situm est oppidum Byzantium
liberæ cõditionis, antea Lygos dictum. Auctor Plin. lib. 4. c. 11.
Ratio nominis ducta est partim à figura, quæ cervino cornu
similima est: partim à proventus, quod maxima ibi pelami-
dum copia accipitur.
Chrysgonis, *χρυσόγονος*, Nomen viri proprium, compo-
situm ex *χρυσος*, aurum & *γονος*, factum, quod aurum undecun-
que pariat. Juvenalis: Sunt quæ Chrysgonum cantare
vetant.
Chrysgonus, *χρυσόγονος*, Syllæ libertus potentissimus, de
quo multa Cicer. in Orat. pro Rosc. Amer. Fuit & Chryso-
gonus martyr, teste Volaterrano, nobili genere ortus Romæ,
qui quando nec consularis, nec ullius honoris pollicitatione
per Diocletianum averti potuit, jugulatus est ad scalas Ge-
moniar. Latine factum aureum sonat: nam *χρυσος* aurum, *γονος*,
factum significat.

Chryspolis,

Chryſopſidis, *Χρυσοψιδης*. Germ. Ein Stein in Bithentia nahe bey Chalcidion/ ein Goldgrub der Perſer. Teſte Plin. lib. 5. cap. ult. oppidum eſt Bithynie prope Chalcedonem: ita dictum, quod Perſe ibi tributum colligerent ex ceteris Aſie civitatib. eſt præterea altera Chryſopolis in Cilicia, teſte Stephano.

Chryſorrhodas, *Χρυσορροδης*. Fluvius eſt Syriæ circa Damascum incipiens, qui penè totus derivationibus exhauritur. Autor eſt Strabo lib. 16. & Plin. lib. 5. cap. 12. e Chryſorrhodas etiam dictus eſt Paſtolus, propter aureas arenas: ut autor eſt idem Plin. lib. 5. cap. 29.

Chryſorrhoe, *Χρυσορροη*. Populi dicti ad Phasim fluvium, quod in his locis (ut inquit Strabo) auriferi torrentes ſunt. Unde fabulis occaſio de vellere apud Colchos aureo.

Chryſoſtomus, *Χρυσοſτομος*. Nobiliſſimi ſcriptoris Eccleſiaſtici cognomen, patria Antiocheni: Epifcopi autem Conſtantinopolitani, ab eloquentiæ ſuavitate impoſitum. Latine ſonat Os aureum.

Chryſothemis, *Χρυσοθεμις*. Filia Agamemnonis & Clytemneſtæ, ſoror Oreftris, Electæ & Iphigeniæ: ut ſcribit Homer. lib. 9. Iliad.

Chryſothoas, Vide **CHRYSORRHODAS**.

Chryxus, Ducis Bojorum nomen eſt apud Silium Italicum lib. 4. qui ad Brennum Senonum Gallorum ducem ejus originem refert.

Chthonia, *Χθονια*. Vnum ex vetuſtiſſis Cretæ inſulæ nominibus, teſte Stephano in diſtione *κρητων*.

Chthonophyle, *Χθονοφυλη*, quæ Baccho Phlijntem peperit. Stephanus.

Chyton, *Χυτον*. Regiuncula Epiri, in qua habitavere quidam ex Clazomenis profecti. Gentile Chyrites.

Chytro, *Χυτρο*. Civitas Cypri: ſic dicta à Chytro filio Aledri, filii Acamantis. *Χυτροπιλις*, regiuncula Thraciæ cives Chytropolitæ.

Chytus, Cyzici portus.

Chytrium, *Χυτρον*. Locus Ioniæ, in quo poſtea Clazomenæ conditæ fuerunt.

C ante I.

Cia, *Κια*. Ptolemæo, Vulgò *Zea*, inſula eſt ſub Eubœa, non procul ab Attica, quæ à Plinio & Strabone Ceos, & Cea appellatur. Tres habet præcipuas civitates, ſulidem, Cartheam, & Chareſſum. Hinc deducitur adjectivum Cius, *κιας*, & *κιας*, per Cræſum.

Cibarci, Hispaniæ populi, quorum meminit Plin. lib. 4. in deſcriptione Hiſpaniæ.

Cibotus, Aſiæ civitas eſt, eadem cum Apamia. Autor Plinius lib. 5. cap. 29.

Cibyra, *Κιβυρα*. Ptolemæo, Oppidum Aſiæ propriè dictæ, non procul à Meandro fluvio. Cic. 6. in Verrem: Hoſce optor Cibyræ, quum in ſuſpicionem veniſſent ſuis civibus, ſanum exſiſſe Apollinis. Et paulò poſt: Cibyræ cum inaniſſus ſyngraphis venerat.

Cibyrate, vel Cibyrata, nomen gentile. Cicero ibidem: Eo quum venio, Prætor quieteſcat. fratres illi Cibirate inambulabant.

Cibyricus, a, um, poſſeſſivum. Ibidem: Immittebantur illi ed Cibyratici illi canes, qui inveſtigabant, & perſerutabantur omnia.

Cicero, *Κικηρον*. Germ. Ein Hochbegabter Redner vñ auch Dargemiet ſter ju Rom. Cujus vitæ Tyrq Tullius ejus libertus tribus voluminibus ſcripſit, teſte Pædiano. Præceptores ſe habuiſſe fateatur in philoſophia quidem Philonem Academicum, tunc Romæ commorantem: in jure civili, Sexvolam: in dialectica, Diodorum Stoicum: in diceudo, Apollonium Mollonem. e Sex. Roſcium Amerinũ patricidii reum, natus annos xx 111. ut tradit Nepos, ut alii, xx v 11, deſcendit. Metuens deinde Syllam, quem in ea cauſa offenderat, in Græciam abiit, Aſiamq; ſimulata valetudinis cauſa abiit: ubi ſe (ut ipſe ait) recoquendum præceptonibus dicendi dedit, Xenoclemq; Adramitenum, Dionyſium Magnæſum, & Meuppum Carem audivit: Rhodi verò Apollonium Mollonem magiſtrum dicendi habuit. Feruntque Poſidonium tunc Athenis cum Græcè declamantem audiviſſe, ac protinùs exclamaſſe, quod ſolam Græcis dicendi reliſtam gloriam videret ad Latinos per eum transferri. Poſtea quum multis muneribus in Republ. ſunctus eſſet, Conſul conjurationem Catilinæ repreſſit, legem Agrariam repulit. Hujus vitam omnem, & vite ſtudia vide apud Plutarchum. e Cicero, ejus filius inter eos qui à parentibus degeneraverunt, ponitur Valerio Binoſ cum congiot haurire ſolium ſcribit Plinius, per remulentiæque M. Agrippæ ſcyphum impugniſſe. e Qu. Cicero M. frater, legatus Cæſaris in Gallia pſimum, deinde ad regendam Aſiam prætor miſſus, admonetur à fratre per epistolam totius officii. Duxit uxorem Pomponii Attici ſororem. Miſerandus demum ejus exitus. Proſcriptus enim unà cum filio (quando & Marcus

frater) rogavit percufforem ſe ante filium interfici: filius contra, ſe ante patrem. Uterque igitur ſimul interfecit. Autor Appianus.

Ciceroniſanus, a, um, Quod eſt Ciceronis, vel accedit ad Ciceronem: ut Ciceroniana ſimplicitas. Plin. in Praſatione tertius operis.

Cicelus, fluvius ponitur ab Hom. in hymno Apollinis.

Cicimenti, Populi ex Iaxamaratum genere, à Medis oriundi, Tanaim fluvium accolentes: quorum meminit Plinius lib. 6. capite 7.

Cicones, pen. cor. *Κικωνες*, Populi Thraciæ, juxta Hebrum fluvium inhabitantes. Tibul. Nam Ciconum ille manus advenſis repulit undis. Virgil. 4. Georg. ſp. Ciconum quo manere matres Diſcerptum late juvenem ſparſere per agros.

Ciconius, *Κικωνιος*. Nomen ejus qui Bexam condidit.

Cierium, *Κικηριον*. Vbis Bæotiæ, alias Atticæ dicta. Steph.

Cilix, *Κικη*, Nomen proprium Phœnicis filii: à quo dicta eſt Cilicia.

Cilicia, *Κικηλια*. Vulgò *Caramania*. Germ. Ein Landſchaft in minderen Aſie ſo an Syrien ſtoſſet / heißt jetzt *Caramania*. Regio eſt in minori Aſia, Syriæ proxima, tota tect campſtris, Taurus monti ſubjecta: quæ à Cilice nomen ſonita eſt, quem præſina ætas penè ultra ævum memoria abſcondit, Phœnicæ ortum, qui apud Gentileſ antiquior love de primis terræ alumnis habebatur. Hæc regio ab Oriente Amano clauditur: à Septentrione Tauri jugis: ab Occidente Pamphylia. Hujus metropolis eſt Taſoſ, quam interfecit Cydnus amnis. e Cilicia poſte, quæ Taurus patet ad Antiochiam. Vulgò *Cilice delapuzza*. e Ciliciæ populi Cilices appellantur, de quibus paulò poſt. e Gentile ſeminia eſt Cilicia, ſicut à Phœnix Phœnicia: quod & adjectivi vice poſitum aliquando legitur. Ovid. in Iliad. Nam neque quot flores Sicula præcantur in Hybla, Quod ſerit dicam terra Cilicia crocos.

Ciliceniſ autem denominativum eſt, non gentile: ut, *Κικηνιος*, vel Proconſul Ciliceniſ. Cic. Qu. Fr. lib. 1. Nam ſic interribilibus vicinis tuis Ciliceniſ & Synaco anteponi, valde magnum facis.

Ciliceniſ, a, um, poſſeſſivum: ut, Ciliciæ poſte: hoc eſt, Amari montis anguſtiæ, quibus Cilicia à Syria dirimitur. e Cilicum exitum, *Κικηνιον*. De crudeli & immani dicebunt. Cilices enim ob piraticam, quam exercebāt, & aſſiduas huiusmodi prædationes infames erant immanitatis & crudelitatis nomine. e Cilicii imperatores, *Κικηνιοι βασιλεις*, dicebantur homines hiſtati & pilis obſiti. Unde & ſaga pilis contexta, Cilicia vocantur. Autor Diogetianus.

Ciliceniſ, termini dicti ſunt à Cilicio Saturnino, centurio cohortis ſeptimæ & vicelime, qui terminationem fecit.

Cilix, gentile eſt ſignificans eum, qui è Cilicia ortus eſt. e Cilices pirate fuerūt, quos Cn. Pompeius victos in deditionem accepit, & eorum poſtea fidelis opera uſus eſt in bellis ſuis avvalibus adverſus Cæſarem. Lucan. lib. 3. Iq; Cilix jura, iura non pirata, carina. e Coccus cilix, pro Cilicio. Lucet. lib. 2. Et quum ſcena croco Cilici perſula recens eſt. e Cilix haud facile verum dicit. Dionyſ. in Epit. ad Ruſum ſubſcribitur: *Κικηνιος ονομαστος, μη παλιος αλλα νεος τις κικηνος*: id eſt, Verus verbum eſt, Cilices haud facile verum dicere. Quæ dicitur in hominem avidum lucri, & ob id ſæpènum erò dicentem non quæ vera ſint, ſed quæ utilia.

Cilix, *Κικη*. Vbis prope Thebas Aetionæas, ubi Cilici Apollinis templum erat, ut habet Strabo lib. 13. Ovid. 11. Metamorph. Chryſenq; & Cilian Apollinis urbes.

Cillus, Pelopis ſuit auriga, qui in itinere, antequam Pelopis ad Oenomanum veniſſet, obiit: cujus nomine Cilla oppidum, templumque Cilici Apollinis à Pelope conditum eſt. Strabo lib. 13.

Cimas, inſula inter Iſtri oſtia, quæ, ut Pomponius ſcribit, urbem habet, quam quia Bithyni colunt, Bithyniam appellat.

Cimbri, *Κιμβρι*. Germ. *Wider ſe vñs Wimmer* aut *Wimmer* in Italia quæſogem ſunt. Populi fuerunt Septentrionales, Saxonicæ maris peninſulâ incolentes, quæ ab ipſis Cimbrica Cætonenſis dicta eſt, anno ab Vibe condita ſæcæntiſimo & quadrageſimo unâ cum uxoribus & liberis Narbonenſem provinciam ingreſſi, à C. Mario ad internecionem fuerunt deſecti. Refert Valer. Maximus, Cimbroſ, & Celtiberos in acie quæſio exultare conſueviſſe, tanquam glorioſè & ſæliciter eſſent ceceſſuri: lamentari verò in morbo, quali turpiter eſſent pericuri. Hodiè Dani appellantur, & qui ipſum peninſulæ illam inhabitant. Hoſtati.

Cimbrica Cherroneſus, Vide **CIMBRI**.

Cimeliarchium, Locus eſt ubi reponitur theſaurus. Vide Chimeliarcha, cuſtos vaſorum & aliarum rerum Eccleſiæ.

Cimmerii, *Κιμμεριοι*. Populi fuerunt à Scythia oriundi, dextram Ponti partem habitantes, non procul à Boſphoro, qui à nomine ipſorum Cimmerii appellatus ſunt: ubi & oppidum ſuit